

mindst, har også bestyrelsesformanden forladt Danmarks Radio. De seneste måneders tumult i DR skaber krav om både en fornyet politisk diskussion her i Folketinget og et nyt medieforlig.

Dansk public service-fjernsyn og -radio er set med både europæiske og internationale briller en kæmpesucces. Næsten tre fjerdedele af alle de fjernsynsudsendelser, vi danskere ser, er leveret af Danmarks Radio og TV 2, og dette sker på trods af monopolbruddet og de mange øvrige kanalers indtog. Faktisk er DR's succes så stor, at flere og flere finder stationens virke problematisk. Lad markedskræfterne komme til, lyder det, men vil markedskræfterne i medielandskabet alene kunne levere det stof, der skal til, hvis både mennesker og samfund skal udvikle sig? Det tror vi ikke på.

Vi er i Danmark uhyre privilegerede, når det gælder den trykte presse, men når det gælder de elektroniske medier, ser det ganske anderledes ud, når vi taler om de kommercielle. Her er det i alt for høj grad den laveste fællesnævner, der konkurreres på, og det er sjældent her, nyhederne formidles, dokumentarerne researches, eller det nye drama skrives.

Et samfund, der ikke insisterer på at blive klogere, er vel i og for sig det fattigste samfund, man kan forestille sig. Vi har derfor brug for public service-medier, der kan gøre os mere oplyste, gøre os klogere, pirre vores nysgerrighed og stille vores sult efter den uafhængighed, som i dag har ringe vilkår, men som alligevel er værd at eftertrægte. Vi har brug for en Danmarks Radio og for den sags skyld også et TV 2, som vi faktisk gider tænde for. Det er ikke vanskeligt at producere tv for de få, men udfordringen er at producere kvalitet for de mange.

Med andre ord: Vores public service-medier her i Danmark må ikke blive ligegyldige, hverken for dem, der har tændt, eller for dem, der ikke har tændt, og forudsætningen for, at vi kan videreføre en stærk public service-tradition i Danmark, er uafhængighed. DR skal være uafhængig af både økonomiske, religiøse og politiske interesser, for gentagne beskyldninger om skjult reklamering og omgåelse af sponsorreglerne sætter spørgsmålstegn ved DR's troværdighed, og det duer ikke.

Den politiske uafhængighed er en åbenlys nødvendighed. Regeringens rolle i forbindelse med fyringen af Christian S. Nissen er stadig uklar, og bestyrelsen har været brugt som åbenlys platform for partipolitik. Enkelte bestyrelsesmedlemmer har blandet sig direkte i både enkel-

te programmer og enkelte journalisters arbejde. Public service-medier er imidlertid fuldstændig uundværlige i det offentlige rum og for vores videnssyning i det hele taget, og deres fortsatte eksistens kræver en afpolitiseret af deres virksomhed. Lad os derfor skabe et bredt politisk flertal for et uafhængigt DR.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Allerførst vil jeg sige til fru Mette Frederiksen, at jeg lagde mærke til, at Socialdemokratiet talte meget positivt om DR og om, at vi skal have stærke public service-medier, og jeg vil bare lige understrege, at det tror jeg sådan set ikke nogen partier er uenige i. Vi ønsker alle sammen stærke public service-medier, og det er sådan set også understreget med det sidste medieforlig, men det er da godt, at vi ved, at Socialdemokratiet også er enig i det.

Der er fremsat et forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet er medforslagsstiller til, og her står der, at de af kulturministeren udpegede bestyrelsesmedlemmer skal bidrage til at sikre holdningsmæssig, kompetencemæssig og køns-mæssig bredde. Det lyder jo meget interessant, men jeg vil gerne høre, hvordan Socialdemokratiet definerer holdningsmæssig bredde. Har man lagt sig fast på, at partibogen skal være i orden, så alle partier skal være repræsenteret på en eller anden måde, eller hvordan skal denne holdningsmæssige bredde sikres? Man siger jo samtidig, at den politiske uafhængighed er nødvendig, men skal der være politisk uafhængighed, eller skal der være holdningsmæssig bredde, som måske kræver, at partibogen er i orden? Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Fru Carina Christensen spørger, om partibogen skal være i orden. Nej, det er faktisk det modsatte, der skal gøre sig gældende.

Vi har konstateret, at de tre bestyrelsesmedlemmer, som den borgerlige kulturminister har udpeget til DR, alle er erklæret borgerlige. Vi føler os sådan set overbevist om, at den til enhver tid siddende kulturminister i Danmark kan finde kompetente medlemmer til at sidde i den bestyrelse, selv om de ikke nødvendigvis er af samme politiske observans som han selv, så nej, jeg vil ikke opstille en hverken positiv eller negativ afgrænsning af, hvad bestyrelsesmedlemmer i DR skal mene eller ikke mene noget om.